

«Հաստատում եմ»

Երևանի պետական համալսարանի հումանիտար և հասարակագիտական  
մասնագիտությունների գծով պրոռեկտոր



Է. Ասրիյան

« 23 »

09

2020թ.

### Կ Ա Ր Ծ Ի Ք

Առաջատար կազմակերպության՝ Երևանի պետական համալսարանի՝  
Էմիլյա Աբրահամյանի՝ «Պատժի նշանակման ընդհանուր սկզբունքները  
արդարության սկզբունքի իրագործման համատեքստում ըստ ՀՀ քրեական  
օրենսդրության» վերտառությամբ ԺԲ. 00.05՝ «Քրեական իրավունք և  
կրիմինալոգիա, քրեակատարողական իրավունք» մասնագիտությամբ  
իրավաբանական գիտությունների թեկնածուի գիտական աստիճանի հայցման  
ատենախոսության վերաբերյալ

ԵՊՀ իրավագիտության ֆակուլտետի քրեական իրավունքի ամբիոնը՝  
մասնակցությամբ իրավաբանական գիտությունների դոկտոր, պրոֆեսոր Ա. Հ.  
Գաբուզյանի, իրավաբանական գիտությունների դոկտոր Ա. Ռ. Մարգարյանի,  
իրավաբանական գիտությունների թեկնածու, դոցենտ Տ. Վ. Սիմոնյանի քննարկեց  
Էմիլյա Աբրահամյանի՝ «Պատժի նշանակման ընդհանուր սկզբունքները  
արդարության սկզբունքի իրագործման համատեքստում ըստ ՀՀ քրեական  
օրենսդրության» վերտառությամբ ԺԲ. 00.05՝ «Քրեական իրավունք և  
կրիմինալոգիա, քրեակատարողական իրավունք» մասնագիտությամբ  
իրավաբանական գիտությունների թեկնածուի գիտական աստիճանի հայցման  
ատենախոսությունը և հանգեց հետևյալին:

Էմիլյա Աբրահամյանի ատենախոսության արդիականությունը կասկած չի հարուցում: Արդարացի պատիժ նշանակելը, դրա համար որոշակի սկզբունքներ ու չափորոշիչներ սահմանելը, քրեական օրենսդրության մեջ հանցագործությունների տարբեր տեսակների համար արդարացի պատիժներ նախատեսելը, քրեական իրավունքի կարևորագույն խնդիրներից են: Այս և պատժի նշանակման ու արդարության սկզբունքի կենսագործման տարբեր հարցերին են անդարադարձել միջազգային մի շարք կոնվեցիաներ, ինչպես նաև Մարդու իրավունքների եվրոպական դատարանը: Այնուամենայնիվ, արդարության սկզբունքի և պատժի նշանակման հետ կապված որոշ հարցեր ՀՀ քրեական օրենսդրության մեջ և իրավակիրառ պրակտիկայում դեռևս մնում են չպարզաբանված, աչքի են ընկնում օրենսդրական ձևակերպման և գործնականում կիրառման տարբեր բնույթի թերություններով:

Պետք է նշել, որ հեղինակին հաջողվել է ինքնուրույն, հետաքրքիր և ամբողջական աշխատանք ներկայացնել: Ատենախոսության մեջ քննարկվել են թեմայի հետ կապված գրեթե բոլոր խնդրահարույց հարցերը, որոնց շատ դեպքերում յուրահատուկ լուծումներ են տրվել: Մասնավորապես, հատկանշական է այն, որ հեղինակն առաջարկել է արդարության սկզբունքի սեփական օրենսդրական ձևակերպումը՝ շեշտը դնելով քրեական օրենսդրության արդարության վրա, քննարկել է հանցավորի անձնավորության և մեղմացնող ու ծանրացնող հանգամանքների հարաբերակցության հարցը, քննարկել է որոշ հանցատեսակների համար օրենքով սահմանված սանկցիաների հիմնավորվածության, արդարացիության հարցը և առաջարկություններ է ներկայացրել դրա կապակցությամբ և այլն: Ատենախոսության մեջ օգտագործվել է հարուստ գրականություն, վերլուծվել են ՀՀ Վճռաբեկ դատարանի բազմաթիվ նախադեպային որոշումներ: Այս ամենը թույլ է տալիս ատենախոսի հետևություններն ու առաջարկությունները համարել գիտականորեն հիմնավորված և հավաստի:

Ատենախոսության սեղմագիրը և հրատարակված հոդվածները արտացոլում են ատենախոսության հիմնական դրույթները և չեն հակասում դրան:

Միևնույն ժամանակ անհրաժեշտ ենք համարում ներկայացնել ատենախոսության վերաբերյալ հետևյալ նկատառումները՝

1. Պաշտպանության ներկայացվող 1-ին, 2-րդ և 5-րդ դրույթները, քրեական իրավունքի տեսությանը հայտնի դրույթներ են:
2. Եզրակացության 1-ին կետում տրվում է պատժի համակարգի հասկացությունը, որն ըստ էության հայտնի է քրեական իրավունքի տեսությանը:

3. Եզրակացության 15-րդ կետում հեղինակը նշում է, որ անձը բացասականորեն բնութագրող հանգամանքները, որոնք նախատեսված չեն ՀՀ քրեական օրենսգրքի 63 հոդվածում, չեն կարող դիտվել որպես պատասխանատվությունը ծանրացնող հանգամանք, սակայն պետք է հաշվի առնվեն հանցանք կատարած անձի նկատմամբ պատժատեսական ու պատժաչափը որոշելիս: Հարց է առաջանում, թե որպես ինչ դրանք պետք է հաշվի առնվեն պատժատեսական ու պատժաչափը որոշելիս. եթե որպես ծանրացնող հանգամանք, ապա դա կհակասի օրենքին: Կարծում ենք, որ հանցավորի անձը բնութագրող հանգամանքների և մեղմացնող ու ծանրացնող հանգամանքների հարաբերակցության հարցը մի փոքր արհեստական է և դրանց հստակ սահմանազատումն անիրագործելի է:
4. Եզրակացության 17-րդ կետը իրենից եզրակացություն չի ներկայացնում: Այն պարզապես փաստի արձանագրություն է, հետազոտության իրականացման հնարք (նշվում է, որ հարցում է իրականացվել):

Պետք է նշել, սակայն, որ նշված նկատառումները կրում են մասնավոր բնույթ, չեն արժեզրկում ընդհանուր առմամբ հաջողված ատենախոսությունը և պայմանավորված են աշխատանքն առավել կատարյալ տեսնելու ցանկությամբ:

Հետևություն. Էմիլյա Աբրահամյանի ատենախոսությունը համապատասխանում է ՀՀ ԲՈԿ-ի կողմից ներկայացվող պահանջներին, իրենից ներկայացնում է արդարության սկզբունքի համատեքստում պատժի նշանակման ընդհանուր սկզբունքների հետ կապված տեսական և գործնական հիմնախնդիրներին վերաբերող համակարգված, համալիր և ավարտուն հետազոտություն, իսկ դրա հեղինակն արժանի է իրավաբանական գիտությունների թեկնածուի գիտական աստիճանի շնորհման ԺԲ. 00-05 «Քրեական իրավունք և կրիմինալոգիա, քրեակատարողական իրավունք» մասնագիտությամբ:

Առաջատար կազմակերպության կարծիքը Էմիլյա Աբրահամյանի՝ «Պատժի նշանակման ընդհանուր սկզբունքները արդարության սկզբունքի իրագործման համատեքստում. ըստ ՀՀ քրեական օրենսդրության» վերտառությամբ ատենախոսության վերաբերյալ պատրաստվել է ԵՊՀ իրավագիտության ֆակուլտետի քրեական իրավունքի ամբիոնի վարիչ, իրավաբանական գիտությունների դոկտոր, պրոֆեսոր Արա Հարությունի Գաբուլյանի կողմից:

Քննարկվել և հավանության է արժանացել քրեական իրավունքի ամբիոնի 2020թ. սեպտեմբերի 22-ի նիստում, արձանագրություն № 3:

ԵՊՀ քրեական իրավունքի ամբիոնի վարիչ

իրավաբանական գիտությունների դոկտոր, պրոֆեսոր *Զ. Գաբուզյան* Ա. Գաբուզյան

Ա. Գաբուզյանի ստորագրությունը հաստատում եմ:

ԵՊՀ իրավագիտության ֆակուլտետ դեկանի տեղակալ,  
իրավաբանական գիտությունների դոկտոր, պրոֆեսոր

*Լ. Խաչիկյան* Լ. Խաչիկյան

ԵՊՀ գիտական քարտուղար

*Լ. Հովսեփյան* Լ. Հովսեփյան

